Vlídný kout - Sekvoj

Hej, kamaráde, tak vstávej, neusínej
vím, že ta noc byla těžká, osud zlej
na pobřeží ještě ční ten vrak
kdo uvěří, že byl lodí tvou
nikdy před tím jsem nevěřil na zázrak
ale teď vím, že je div, že ještě dýchám.
Chtěli jsme najít tu zemi, tenhle kraj
o kterém legenda říká že je ráj
tak jsme vysnili zem, kterou's najít chtěl
a navzdory všem my pluli jí vstříc
když přišel den, kdy's na ni vstoupit měl
poprvé viděl jsem lodníky dojaté krásou.
Tou dobou legendu sám jsem pročítal
ve starých písmech se praví, co přijde dál
pozemský ráj není k dostání
a žádný muž ho neokusí
oheň a dým tu zemi ochrání
ode všech zpupných a pyšných i zvědavých tváří.
Řekni, proč nepřišel rozkaz dále plout
a proč jsi to místo pokřtil Vlídný kout
teď pustinu jen popel přikrývá
tady nevyhrajem, není kam jít
zbylo nás pár, šancí ubývá
a kletba krutá se točí nad životy přátel.
Hej, kamaráde, tvá ruka neživá
chladnější než mořský příboj se mi zdá
a zas vulkán zní, slunce zakryl dým
je nadlidský boj zůstat tu sám
štiplavý kouř a proud lávy s ním
mi cestu kříží, odřezává.
Nevychází, slunce nevychází,
slunce nevychází...